

Farkas Béla

Lombok között

A költő

A költővel minden összenő:
a kő, a fa, az óceán,
ő mindig, mindenhol láthatod
késő este, reggel korán.

A napból, ha rád csorog a fény
a költő csókos kedve ez,
a nagyvilág szép arcképe ő
és szeretve szerelmetes.

Csendül a rím, talán hallod is
az ő szíve muzsikája szól,
ő mindig ölelve adja át
a legszentebb, őszinte szót.